

ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Από τον
ΣΑΒΒΑ
ΚΑΛΕΝΤΕΡΙΔΗ

ΑΡΚΕΤΕΣ ΦΟΡΕΣ στη διάρκεια του προεκλογικού αγώνα και της διαχείρισης της κρίσης με την Ε.Ε. από τη νέα κυβέρνηση δεχτήκαμε φιλικές παραινέσεις να μη γινόμαστε δυσάρεστοι με τα άρθρα μας, να προσαρμοστούμε, να πάμε σύμφωνα με τον συρμό και να μην πηγαίνουμε κόντρα στο δημόσιο αίσθημα, κόντρα στο κύμα, που λέει ο απλός λαός.

Οι διαφωνίες μας, τις οποίες εκφράσαμε δημοσίως, είχαν και έχουν να κάνουν με αυτό που οι αρχαίοι έλεγαν **δημαγωγία**, το οποίο μεταφράζεται ως «**η πολιτική ρητορεία που αποσκοπεί στο να παρασύρει τον λαό στοχεύοντας περισσότερο στο συναίσθημα παρά στη λογική**».

Τη δημαγωγία αργότερα οι Νεοέλληνες την ονόμασαν «**λαϊκισμό**», ενώ έχει μείνει στην Ιστορία και μια καταπληκτική φυσιογνωμία από τον ελληνικό κινηματογράφο, εκείνη του πολιτικάντη **Μαυρογαλούρου**, που λες και επηρέασε και συνεχίζει να επηρεάζει τους πολιτικούς μας με έναν τρόπο μάλλον υπερφυσικό. Αναγκαζόμαστε να καταφύγουμε στη μεταφυσική, γιατί πραγματικά δεν μπορεί να εξηγηθεί με λογικούς όρους το γεγονός της αναπαραγωγής επί δεκαετίες πολιτικών που όχι μόνο είναι αντιγραφή αλλά πιθανότατα αποτελούν εξελιγμένο είδος του Μαυρογαλούρου, επιβεβαιώνοντας μάλλον τη θεωρία της εξέλιξης των ειδών του Κάρολου Ροβέρτου Δαρβίνου.

ΦΥΣΙΚΑ, εκτός της μεταφυσικής, υπάρχει και μια άλλη, πιο λογική εξήγηση, η εξής: Όταν αναπαράγονται επί δεκαετίες ακριβώς τα ίδια **φαινόμενα** και σε επίπεδο πολιτικών αποτελεσμάτων και σε επίπεδο τύπων και φυσιογνωμιών πολιτικών και κυβερνώντων, φαινόμενα που είναι σχεδόν ίδια με μικρές παραλλαγές, ανεξαρτήτως κομμάτων και φυσικών προσώπων που κυβερνούν αυτόν τον δύσμοιρο τόπο, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ένα πανίσχυρο σύστημα που τα αναπαράγει και επιτρέπει να γίνονται όλα αυτά. Οτι δηλαδή, όποια

Η Ελλάδα πορεύεται χωρίς δίχτυ ασφαλείας

ιδεολογία και να έχεις, όποιος και να είσαι, όποιες προθέσεις και να έχεις, **στο τέλος μένεις με τις προθέσεις**, και η πατρίδα, η κοινωνία και όλοι εμείς οι πολίτες βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τα ίδια φαινόμενα, τα ίδια προβλήματα, που, αντί να μετριάζονται, μεγαλώνουν, **με αποτέλεσμα να οδηγηθούμε ως χώρα και ως έθνος σε ένα τραγικό αδιέξοδο**.

Το τραγικότερο όλων, πλην του κινδύνου που απειλεί την ίδια την πατρίδα και

το έθνος, είναι ότι όλα αυτά γίνονται και με ευθύνη των πολιτών, αφού πολιτικοί χρησιμοποιούν ως άλλοθι τις ψήφους ή τη συμμετοχή των πολιτών σε διάφορες διαδηλώσεις, για να νομιμοποιήσουν εγκλήματα που συντελούνται εις βάρος της πατρίδας και του έθνους. Γι' αυτό δεν είναι ούτε τυχαίο ούτε χωρίς λογική το «**μαζί τα φάγαμε**» του πληθωρικού Θεόδωρου Πάγκαλου.

ΜΟΝΟ που το όλο «παιχνίδι είναι στην μέση» με τέτοιον πραγματικά διαβολικό τρόπο που οι πολίτες ή για την ακρίβεια οι ψηφοφόροι χρησιμοποιούνται με τον πιο ανέντιμο τρόπο από το σύστημα και από τα κόμματα, και, για να ξεφύγουν από τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζουν οι ίδιοι και η κοινωνία, αναγκάζονται να νομιμοποιήσουν την καταστροφή της χώρας, άλλοτε πέφτοντας στην παγίδα του «**ψηφίστε μας για βγούμε από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ και να διώξουμε τις βάσεις του θανάτου**» και άλλοτε στο ελκυστικό «**ψηφίστε μας**

για να κουρέψουμε μονομερώς τουλάχιστον το μισό χρέος, να συγκαλέσουμε διεθνή διάσκεψη για τον λογιστικό έλεγχο του χρέους, να διώξουμε την τρόικα, να σκίσουμε στην πλατεία Συντάγματος το Μνημόνιο και να βάλουμε τέρμα στη λιτότητα».

Και επειδή μπορεί να θεωρηθεί ότι ταυτίζουμε τον λαϊκισμό και τους Μαυρογαλούρους με μια συγκεκριμένη παράταξη, να υπογραμμίσουμε ότι στον λαϊκισμό η Σοσιαλδημοκρατία και η Αριστερά κρατούν τα σκήπτρα και έχουν τα πρωτεία, βοηθούμενες από ένα σύστημα πολιτικών προπαγανδιστών, οι οποίοι, αφού πρώτα θήτευσαν στις τάξεις του ΚΚΕ και του ΚΚΕ Εσωτερικού και υπηρέτησαν τον σταλινισμό και την αναπαραγωγή συγκεκριμένου τύπου «σκέψης», εδώ και δεκαετίες έχουν επικρατήσει σχεδόν σε όλα τα ΜΜΕ, υπηρετώντας τη φορά αυτή, ελλείψει «υπαρκτού σοσιαλιστικού παραδείσου», κάθε φορά την εξουσία, δείχνοντας πάντα επιλεκτική προτίμηση σε ό,τι προσεγγίζει ή ταιριάζει με την παλιά ιδεολογία τους.

ΑΠΟ την άλλη πλευρά, στους Μαυρογαλούρους υπερέχει κατά κράτος η άλλη παράταξη, η λεγόμενη Κεντροδεξιά, η οποία κατατρώχεται και από μια σειρά άλλων «ασθενιών», όπως η οικογενειοκρατία, οι σχέσεις με μεγάλα συμφέροντα, η διαφθορά κ.λπ. Όλα αυτά γράφηκαν με αφορμή το «**πρόβλημα**» που προέκυψε στην υπογραφή του κοινού ανακοινωθέντος μετά το έκτακτο Eurogroup της Τετάρτης, όπου ενώ οι Βαρουφάκης και Δραγασάκης δέχτηκαν τον όρο «**παράταση**», ο Τσίπρας επέμενε στο «**τροποποίηση**» του Μνημονίου και έτσι δεν εκδόθηκε το ανακοινωθέν! Για να μη νιώσουν προδομένοι όλοι εκείνοι που έχουν βγει στις πλατείες και στα... κάγκελα!

Μ' αυτά και μ' αυτά, αναρωτιέται κανείς αν υπάρχει ελπίδα σ' αυτόν τον τόπο, αν δεν αλλάξει το σύστημα!